



Teismo praktikos rinkinys

Byla C-568/13

**Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze
prieš
Data Medical Service srl**

(*Consiglio di Stato* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Viešieji paslaugų pirkimai — Direktyva 92/50/EEB — 1 straipsnio c punktas ir 37 straipsnis — Direktyva 2004/18/EB — 1 straipsnio 8 dalies pirmą pastraipą ir 55 straipsnis — Sąvokos „paslaugų teikėjas“ ir „ūkio subjektas“ — Valstybinė universitetinė gydymo įstaiga — Juridinio asmens statusą turinti įstaiga, veikianti kaip savarankiškas, nepriklausomą organizacinę struktūrą turintis ūkio subjektas — Veikla, kurios pagrindinis tikslas nėra pelno siekimas — Steigimo dokumentuose nurodyta paskirtis teikti sveikatos priežiūros paslaugas — Galimybė teikti rinkoje analogiškas paslaugas — Leidimas dalyvauti viešojo pirkimo sutarties sudarymo procedūroje“

Santrauka – 2014 m. gruodžio 18 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas

1. *Teisės aktų derinimas — Viešojo paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarka — Direktyva 92/50 — Neleidimas dalyvauti pirkime — Nacionalinės teisės normos, kuriose numatyta, kad valstybinei gydymo įstaigai, teikiančiai tam tikras paslaugas rinkoje, neleidžiama dalyvauti viešojo pirkimo sutarčių sudarymo procedūrose dėl tų pačių paslaugų teikimo — Neleistinumas*

(Tarybos direktyvos 92/50 1 straipsnio a ir c punktai, 26 straipsnio 2 dalis)

2. *Teisės aktų derinimas — Viešojo paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarka — Direktyva 92/50 — Sutarčių sudarymas — Nacionalinės teisės normos, kuriomis dalyvauti leidžiama pasiūlymus pateikusiems asmenims, gaunantiems valstybinį finansavimą, dėl kurio jie gali pateikti pasiūlymus, su kuriais konkuruoti neįmanoma — Leistinumas — Sąlyga — Perkančiosios organizacijos pareiga patikrinti, ar pasiūlymo kaina nėra neįprastai maža — Apimtis — Aplinkybės, į kurias reikia atsižvelgti*

(Tarybos direktyvos 92/50 37 straipsnis)

1. Direktyvos 92/50 dėl viešojo paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo 1 straipsnio c punktu draudžiamos nacionalinės teisės normos, pagal kurias valstybinei gydymo įstaigai neleidžiama dalyvauti viešojo pirkimo sutarčių sudarymo procedūrose dėl to, kad ji yra valstybinis ūkio subjektas, jeigu šiai įstaigai leidžiama veikti rinkoje pagal jos steigimo dokumentuose ir įstatuose numatytus tikslus.

Tiek iš Sąjungos taisyklių, tiek iš teismo praktikos matyti, kad leidžiama dalyvauti ar pateikti savo kandidatūrą visiems asmenims ar subjektams, kurie, išnagrinėję skelbime apie pirkimą nurodytas sąlygas, mano galintys įvykdyti šią sutartį – nepaisant to, ar jie reglamentuojami pagal viešąją, ar privatinę teisę, ir to, ar rinkoje jie veikia sistemingai, ar tik retkarčiais. Kaip matyti iš

Direktyvos 92/50 26 straipsnio 2 dalies, valstybės narės turi teisę leisti arba ne tam tikroms ūkio subjektų kategorijoms teikti tam tikras paslaugas ir, be kita ko, gali leisti arba ne šiems subjektams veikti rinkoje, atsižvelgiant į tai, ar aptariama veikla yra suderinama su jų steigimo dokumentuose arba įstatuose nurodytais tikslais, ar ne. Vis dėlto tiek, kiek šiems subjektams leidžiama teikti tam tikras paslaugas rinkoje, net jeigu tik retkarčiais, valstybės narės negali uždrausti jiems dalyvauti viešojo pirkimo sutarčių sudarymo procedūrose dėl tų pačių paslaugų teikimo. Toks draudimas iš tikrųjų būtų nesuderinamas su Direktyvos 92/50 1 straipsnio a ir c punktais.

(žr. 35, 36, 38 punktus, rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Direktyvos 92/50 dėl viešojo paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo nuostatos, ypač bendrieji laisvos konkurencijos, nediskriminavimo ir proporcingumo principai, kuriais grindžiama ši direktyva, turi būti aiškinami taip, kad jais nedraudžiamos nacionalinės teisės normos, kuriomis valstybinei gydymo įstaigai, dalyvaujančiai viešojo pirkimo konkurse, leidžiama pateikti pasiūlymą, su kuriuo konkuruoti neįmanoma dėl jos gaunamo valstybinio finansavimo. Vis dėlto pagal šios direktyvos 37 straipsnį tikrindama, ar pasiūlymo kaina yra neįprastai maža, ir atsižvelgdama į galimybę atmesti tokį pasiūlymą perkančioji organizacija gali atsižvelgti į tai, kad tokia įstaiga gauna valstybinį finansavimą.

Esant tam tikroms ypatingoms aplinkybėms, perkančioji organizacija turi pareigą ar bent jau galimybę atsižvelgti į subsidijas ir pirmiausia – į su Sutartimi nesuderinamą pagalbą, kad prirėkus pašalintų iš konkurso ją gaunančius dalyvius. Vis dėlto Direktyvos 92/50 37 straipsnyje nėra sąvokos „pasiūlymas, kuriame pateikta neįprastai maža kaina“ apibrėžimo, todėl valstybės narės, pirmiausia perkančiosios organizacijos, turi nustatyti būdą, kaip apskaičiuoti ribą, nuo kurios laikoma, jog tai yra „pasiūlymas, kuriame pateikta neįprastai maža kaina“, kaip tai suprantama pagal minėtą straipsnį. Taigi tikrindama pasiūlymo, kuriame pateikta neįprastai maža kaina, pobūdį ir siekdama užtikrinti sveiką konkurenciją perkančioji organizacija gali atsižvelgti ne tik į Direktyvos 92/50 37 straipsnio 2 dalyje išvardytas, bet į visas nagrinėjamos paslaugos atžvilgiu svarbias aplinkybes.

Aplinkybė, kad atitinkama valstybinė įstaiga veda skirtingą veiklos rūšių, vykdomų rinkoje, ir kitų jos vykdomos veiklos rūšių apskaitą, gali leisti patikrinti, ar pasiūlyta kaina yra neįprastai maža dėl to, kad buvo suteikta valstybės pagalba. Vis dėlto perkančioji organizacija, remdamasi tuo, jog nėra tokio apskaitos atskyrimo, neturėtų daryti išvados, kad toks pasiūlymas buvo galimas dėl gautos su Sutartimi nesuderinamos subsidijos ar valstybės pagalbos.

(žr. 44, 45, 49–51 punktus, rezoliucinės dalies 2 punktą)